

Ligesom for 60 år siden vokser faren for atomkrig støt

Den 20. december (EIRNS) – Farten på de voksende amerikansk-russiske spændinger over Ukraine tog til over den sidste uge, således at det som lignede et håb om stabilisering for to uger siden, da præsidenterne Biden og Putin afholdt en videokonference, nu til stadighed ligner en nedtælling til krig i Europa mellem de atomare stormagter.

En højtstående embedsmand fra Det hvide Hus – sandsynligvis den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan – fortalte CNN søndag den 19. december, at der kun er et »tidsvindue på fire uger« til at forhindre Rusland i at invadere Ukraine. »Det som vi har foretaget os er meget kalkuleret«, sagde embedsmanden. »Men vi har blot cirka et tidsvindue på fire uger fra nu af«. Embedsmanden sagde, at USA's planlagte sanktioner »ville være overvældende, øjeblikkelige og have betydelige omkostninger for den russiske økonomi og deres finanssystem«.

Den næste dag, den 20. december, fortalte den russiske viceudenrigsminister, Sergej Ryabkov, journalister, at Biden-administrationen ikke havde svaret på Rusland foreslåede traktater om sikkerhedsgarantier i løbet af forhandlingerne den 15. december i Moskva mellem Ryabkov og den amerikanske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, Karen Donfried. Forslagene inkluderede forsikringen om, at Ukraine ikke ville blive et medlem af NATO, og at yderligere opstillinger af amerikanske og NATO-styrker, samt missilsystemer tættere på Ruslands grænser, ville ophøre...

Og både viceudenrigsminister Alexander Grushko og forhandler af våbenkontrol, Konstantin Gavrilov, henviste ildevarslen til »Ruslands militær-tekniske og militære midler« som

det *eneste* alternativ til forhandlinger om Ruslands traktatforslag. Ukraines egen regering fortsatte, i form af udenrigsminister Dmytro Kuleba, med at tale med *Washington Post* den 19. december og kræve flere »militære midler« og tropper fra USA og Storbritannien og krævede, at USA offentligt gør det klart hvor »overvældende og øjeblikkelig« den skade er, som det amerikanske finansministerium forbereder sig på at påføre den russiske økonomi og finanssystem, og at gøre dette i samarbejde med London, hvad enten de kontinentale, europæiske allierede er enige med dette eller ej.

I oktober 1962 var det USA's sydlige grænse, der var truet, på nært hold, af sovjetiske soldater og missiler i Cuba, som truede med et ødelæggende førsteslag. I dag er det NATO's uophørlige fremmarch, tættere og tættere på Ruslands grænser. (Læs John F. Kennedys udtalelse på engelsk nedenfor.)

Ydermere krævede USA's militærchefer en invasion af Cuba for at ødelægge missilerne og andre styrker, og præsident Kennedy holdte dem tilbage – med megen møge.

Hvis ikke Kennedy og Khrusjtjov havde fundet en forhandlet løsning på Cuba-krisen, hvad ville da sandsynligvis være sket? Hundrede millioner af mennesker verden over var rædselsslagne over en umiddelbar atomkrig.

Hvordan var præsident Kennedys krav anderledes end dem fra præsident Vladimir Putins foreslåede aftale den 7. december til præsident Joe Biden? ...Kennedy og Khrusjtjov ønskede begge en løsning, og ikke én, hvor den anden præsident og hans nation blev ydmyget eller tilintetgjort gennem »overvældende, øjeblikkelig«, national beskadigelse!

Det er det, som nu må forhandles mellem præsident Biden og Putin, ved at tilsidesætte krigshøgene – nogle af dem der er så klinisk sindssyge, at de foreslår et atomart førsteslag mod

Rusland, som senator Roger Wicker gjorde det den 7. december. Men en løsning må og kan opnås, hvis borgere nu rejser sig og kræver dette, og forbliver optimistiske om, at disse to nationer kan blokere den faretruende vej mod optrapning og stormagtskrig. Lad dem i stedet bruge deres energi på at forsyne Afghanistan med mad, sundhedspleje og genopbygning.

For 60 år siden fortalte præsident John F. Kennedy nationen følgende i en direkte, national TV-tale: "Within the past week, unmistakable evidence has established the fact that a series of offensive missile sites is now in preparation on that imprisoned island. The purpose of these bases can be none other than to provide a nuclear strike capability against the Western Hemisphere." The President concluded: "But this secret, swift, and extraordinary buildup ... in an area well known to have a special and historical relationship to the United States and the nations of the Western Hemisphere ... this sudden, clandestine decision to station strategic weapons for the first time outside of Soviet soil—is a deliberately provocative and unjustified change in the status quo which cannot be accepted by this country..."